

Metoder til fastsættelse af afgiftsgrundlag og afgiftsprocenter

Afgiftsgrundlaget for den afgift, der skal betales i et år, er afkastet det foregående år. Dog friholdes i princippet afkastet af placeringer foretaget før 1. januar 1983.

Friholdelsen gennemføres af praktisk administrative grunde ved hjælp af skematiske regler for, hvor stor andel af det samlede afkast der skal henføres til placeringer fra før 1. januar 1983. Den afgiftsfri del af afkastet opgøres efter forholdet mellem kontantværdien af de nævnte formueaktiver pr. 31. december 1982 og kontantværdien af de tilsvarende arter af formueaktiver ved udgangen af det pågældende indkomstår. Kontantværdien pr. 31. december 1982 nedsættes med 8 pct. det første år og med yderligere 8 pct. af det oprindelige beløb for hvert af de følgende år.

Det årlige afkast omfatter nominelle renter og kursbevægelser og opgøres årligt på grundlag af lagerprincippet.

Afkast af aktier m.v., fast ejendom og indeksobligationer fra realkreditinstitutioner indgår ikke i afgiftsgrundlaget.

Afgiftsprocenten opgøres med udgangspunkt i den gennemsnitlige effektive obligationsrente i indkomståret. Herfra trækkes den gennemsnitlige prisstigningsprocent i forhold til året før samt en afgiftsfri realforrentning på 3½ pct. Derved fremkommer den overskydende realrente, og afgiftsprocenten opgøres som den overskydende realrente udtrykt i procent af den gennemsnitlige effektive obligationsrente. Prisstigningstakten beregnes ved hjælp af nettoprisindekset.